

وَبَيْنَ بَلَادِ الْبَجَانِكِيَّةِ وَبَيْنَ بَلَادِ الصَّقْلَبِيَّةِ مُسِيَّرَةً عَشْرَةَ أَيَّامٍ وَالصَّقْلَابَةِ
فِي اوَّلِ حَدَّهَا مَدِينَةٌ تَسَمَّى وَابِيَّهُ تَسِيرُ إِلَيْهَا فِي مَفَافِزِ وَارِضِينَ
غَيْرِ مَسْلُوكَةِ عَيْنَيْنِ مِيَاهٍ وَشَجَارَةِ مُلْتَفَّةٍ حَتَّى تَأْتِي بَلَادُمْ وَبَلَادُ الصَّقْلَابَةِ
بَلَادُ سَهْلَةِ وَمَشَاجِرَ وَمِنْ نَرْوَلِ فِيهَا وَلَيْسَ لَهُ كَرْمٌ وَلَا مَزَارِعٌ وَلَمْ مُثَلِّ
لِلْبَابِ مِنْ خَشْبٍ مَعْبُولٍ فِيهَا كُورٌ لَنَحْلَمُ وَعَسْلَمٌ وَبِسْمُونَهَا أَلْبِشَجُّ وَ
يَخْرُجُ مِنَ الْحُكْمِ الْوَاحِدِ مَقْدَارُ عَشْرَةِ أَبْرِيقٍ وَمِنْ قَوْمٍ يَرْعَوْنَ لِلْخَنَازِيرِ
مُثَلِّ الْغَنَمِ، وَإِذَا مَاتَ مِنْهُمْ مِيتٌ أَحْرَقُوهُ بِالنَّارِ وَنَسَاؤُهُمْ إِذَا مَاتَتْ لَهُنَّ
مِيتَ قَطْعَنَ أَيْدِيهِنَّ وَجُوْهِنَ بِالسَّكِينِ وَإِذَا أَحْرَقَ ذَلِكَ الْبَيْتَ صَارَوا
إِلَيْهِ مِنَ الْغَدِ فَأَخْذُوا الرِّمَادَ مِنْ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ فَجَعَلُوهُ فِي بَرِّيَّةٍ وَجَعَلُوهُ
عَلَى تَلٍّ فَإِذَا انْقَضَى لِلْبَيْتِ سَنَةٌ عَدَوْا إِلَى مَقْدَارِ عَشْرِينَ حُبَّاً مِنَ
الْعَسْلِ أَوْ أَقْلَّ أَوْ أَكْثَرَ فَذَهَبُوا بِهَا إِلَى ذَلِكَ التَّلِّ وَاجْتَمَعُوا أَهْلُ الْبَيْتِ
فَأَكَلُوا هَنَاكَ وَشَرَبُوا مِنْ أَنْصَارِهِمْ وَإِذَا كَانَ لِلْبَيْتِ ثَلَاثَ نَسْوَةٍ وَزَعْمَتْ
وَاحِدَةٌ مِنْهُنَّ أَنَّهَا مُحَبَّةٌ لَهُ عَدَتْ عِنْدَ مِيتَهَا إِلَى خَشَبَتِينَ ثَاقِمَتْهَا
فِي وَجْهِ الْأَرْضِ ثُمَّ وَضَعَتْ خَشْبَةَ أُخْرَى مُعْتَرَضَةً عَلَى رَأْسِهِمَا وَعَلَقَتْ
مِنْ وَسْطِهَا حَبْلًا شَدًّا أَحَدُ طَرَفِيهِ فِي عَنْقِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى كَرْسِيٍّ
فَإِذَا فَعَلَتْ ذَلِكَ أَخْذَ الْكَرْسِيَّ مِنْ تَحْنَاهَا فَبِقِيَّتْ مَعْلَقَةً حَتَّى يَخْتَنِقَ
وَقَوْتَ فَإِذَا مَاتَتْ أُلْقَيَتْ فِي النَّارِ وَأَحْرَقَتْ، وَمِنْ كُلُّمِ عَبْدَةِ نَبِرَانَةِ
وَأَكْثَرِ زَرْوَعَ الدَّخْنِ فَإِذَا كَانَ أَيَّامُ حَصَادِمْ أَخْذُوا مِنْ حَبَّ الدَّخْنِ

فِي مَغْرِفَةٍ ثُمَّ رَفَعُوهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيَقُولُونَ يَا رَبَّ ائْتِنَا فَتَّمَّةً
عَلَيْنَا، وَلَمْ يَرْبُوْ مِنَ الْعِيدَانِ وَالظَّانِيَّرِ وَالْمَزَامِيرِ وَطَوْلِ مَهْرَامِ ذَرَاعِنَ
وَعَلَى عُودِهِمْ تَمَانِيَّةً اُوتَارَ وَانْبَذَتِهِمْ مِنَ الْعَسْلِ وَبِيَطْرِيَّهِمْ، عَنْدَ أَحْرَاقِ
الْمَيَّتِ يَرْعَوْنَ أَنَّهُمْ يَفْرَحُونَ لِرَحْمَةِ رَبِّهِمْ، وَلَيْسَ لَهُمْ مِنَ الْبَرَادِيَّنِ
أَلَّا الْقَلِيلُ وَلَا يَكُونُ الدَّائِبَةُ أَلَّا عَنْدَ الرَّجُلِ الْمَذْكُورِ وَسَلَاحُمِ الْمَزَارِيَّفِ
وَالْأَنْتَرَسَةِ وَالْأَرْمَاحِ وَلَيْسَ لَهُمْ لَهُمْ غَيْرَهَا، وَرَبِّيَّسَمْ سُوْنَجَهُ لَهُ يَطْبِعُونَ وَعِنْ
قَوْلِهِ يَصْدِرُونَ، وَمَسْكَنَهُ فِي وَسْطِ بَلَادِ الصَّقْلَابَةِ وَالْمَذْكُورُ الْمَعْرُوفُ مِنْهُمْ
الَّذِي يَقَالُ لَهُ رَبِّيَّسَ الْرُّوْسَاهِ بِسْمُونَهِ سُوبَتْ بِلَكَهُ وَهُوَ اجْلُّ مِنْ
*سُوبَنَجْ وَسُوبَنَجْ وَخَلِيقَتْهُ وَلِهَذَا الْمَلَكِ دَوَابُّ لَيْسَ لَهُ أَكْلُ مِنَ الْأَطْعَمَةِ
أَلَّا مَا يَجْلِبُ مِنَ الْبَانَهَا وَلِهِ الدَّرُوْعُ لِلْبَيْدَهُ لِلصِّيَّنَهُ وَتَسَمَّى

الْمَدِينَةُ لِلَّهِ يَنْزَلُهَا جَرَوَابٌ وَلَمْ يَهَا سُوقٌ فِي الشَّهْرِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
dny tři měsíc v trhy ní a maji chwáb(t?) bydlí v kterém město
يَتَبَعَّيْنَ فِيهَا وَبِيَبَعَيْنَ، وَفِي بَلَادِمْ يَسْتَحْكِمُ الْبَرِدُ وَيَسْتَقْدَدُ حَتَّى يَجْفَرُ
vykopané zcela velký grad v ládne jejich zemi a v průdavají v ni nakupují kabir gard. t.j.
الْرَّجُلُ مِنْهُمْ مِثْلُ السَّرَبِ تَحْتَ الْأَرْضِ ثُمَّ يَجْعَلُ لَهُ سَقْفًا مِنْ خَشْبٍ
dřevo z střechy tomu udělat pak povrch pod to možné jak je jejich muži ← směr čtení
مِثْلُ الْأَنْبِيَّسَةِ ثُمَّ يَلْقَى عَلَيْهِ التَّرَابَ وَيَدْخُلُهُ الرَّجُلُ بِعِيَالِهِ وَجَجِيَّهِ
بَحْطُ وَحْبَرُ قَلِيلٌ ثُمَّ يَصْرُبُ فِيهِ النَّارَ حَتَّى يَجْمُعَ وَيَجْمُرَ فَإِذَا صَرَّ
أَلَّا غَایَتَهُ رَشَّ عَلَيْهِ الْمَاءِ حَتَّى يَنْشَرَ فِي ذَلِكَ الْبَخَارُ فَيَدْفَأُ الْبَيْتَ
فَيَلْقَوْنَ ثَيَابَهُمْ وَلَا يَرْأَوْنَ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ أَلَّا أَيَّامُ الرَّبِيعِ، وَبِجَبِيَّهِمْ
مَلْكُمْ فِي كَلَّ سَنَةٍ أَنْ كَانَ لِلرَّجُلِ مِنْهُمْ ابْنَةٌ أَخْذَ مِنْ ثَيَابِهَا خَلْعَةً
فِي السَّنَةِ مَرَّةً وَانْ كَانَ لَهُ ابْنَةٌ أَخْذَ مِنْ *ثَيَابَهَا خَلْعَةً فِي السَّنَةِ
مَرَّةً أُخْرَى وَانْ لَهُ يَكْنَى لَهُ ابْنَةٌ وَلَا ابْنَةٌ أَخْذَ مِنْ ثَيَابَهَا امْرَأَتَهُ أَوْ

A mezi zemí Al Bajanikia a zemí Al Saklabia je vzdálenost deset denních pochodů. A blízko hranice Al Saklabia je město jménem Wab Nít. Ty dojdeš do města obtížnými cestami. Prameny vody a lesní porosty a okliky jsou tam než dosáhneš jejich zemi. A země Al Saklabia¹⁾ je rovina a má stromy. Tam oni bydlí. Nemají žádné vinice ani pole. Domy mají ze dřeva a tam mají skříně pro své včely a med. A oni jim říkají olischje. Z jednoho jediného domečku mají asi deset nádob medu. A lidé pasou vepře jako ovce. A když někdo zemře, spálí ho v ohni a jeho ženy si pořežou tváře a končetiny mírkami, když jejich příbuzný zemře. A když je spálen úplně, přijdou příští den a seberou popel z místa a dají do poháru a uloží na pahorek. A jeden rok po jeho smrti vezmou množství medu z asi deseti včelích domečků a jdou k pahorku, kde se shromáždí příbuzní mrtvého. Oni jedí a pijí a pak odejdou. Když měl mrtvý tři ženy a jedna řekla, že byla jeho nejmilejší, přinese dva dřevěné kůly, zarazí do půdy a příčně třetí dřevo s lanem ve středu. Provleče hlavu, když stojí na židli, potom je židle odňata a ona se uškrtí až umře. A potom je dána do ohně spalovaného. Všichni jsou uctívaci ohně. A zpravidla vysazují oni "dakhan"(?). A v době žní, berou ze sklizně naběračku, zvedají k nebi a říkají: Bože, Tys nás obdaroval, zůstávej s námi v dobrém. Oni mají různé flétny, kytky a bubny.

Mrtvého když spalují, že je to na přání Boha tvrdí, když se veselí a hrají na hudební nástroje. Jejich nástroj strunný má osm strun. Z medu dělají víno. Zpívají během spalování. Z různých větví vyrábí pišťaly. Některé z nich mají délku dvou paží. Jezdci mající koně mají cepiny, jako zbraně. (Ostatní) mimo oštěpy a štíty nemají jiné zbraně. Velitele své poslouchají. Muži jejich, jak je to možné(!) jsou pod povrchem země a tomu udělali střechy ze dřeva. Nakupují v ní a prodávají a v jejich zemi vládne grad velký (Veligrad?), docela vykopané město, ve kterém bydlí Charwáb(t) A mají tam trhy v měsíci tři dny, kromě nadojeného mléka. A má hradby, výborné, nedobytné a vzácné. On je nazýván vládce vládců prvorozený a proto král. Velký dobytek nemají, patří jen jemu, který jí z něho pokrmy. Ten, který, prý má korunu země. Vladkové mu říkají Swatopluk, Je nejvznešenější a všichni konají dle jeho slov. Sídlo jeho leží ve středu země Al Saklabia¹⁾. Rezidence jeho je všeobecně známá. jejich král vybírá od nich daně. Kdo má dceru, bere od něho jednou ročně oděv, kdo má syna, bere oděv a kdo nemá dceru ani syna, dává oděv z jeho ženy, nebo služky. Když tam zloděj něco ukrade, je uškrcen, nebo vyhnán pracovat daleko na hranice země.